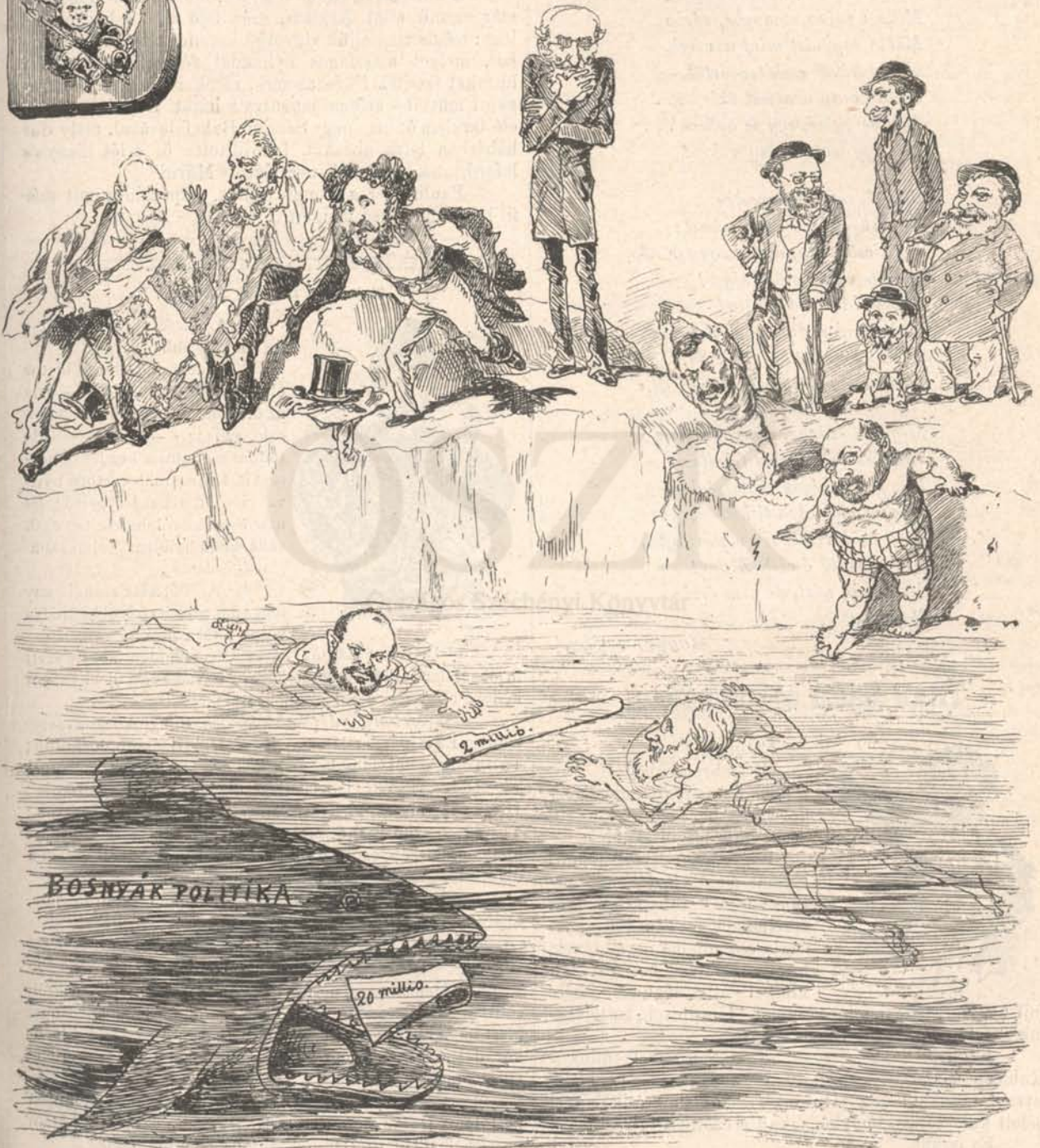

BORSSZEM JANKÓ

VESZETT FEJSZÉNEK A NYELE.

T—a K—n. Bizony, édes hiveim, ha már a fejszét veszni hagyjátok, kár a nyele végett meg-eröltetni magatokat.

Inter duos.

PRÁGA város végig sáros, —
Hajba kap a cseh s a német;
Mélyen vájva szennybe, sárba,
Marja egymást mint a véreb.
Német kékül cseh tenyértül,
Csehre csap a német ökle . . . .
Egy se győze, egy se győzve . . .
Bár így lenne mindörökre!

Reggel, este Budapestre
Jő a sürgöny cseh és német:
»Ó dicső, szép, nagy magyar nép
Köss te velem szövetséget!
A cseh látod, jó barátod
Rajta teuton dühe tombol! . . .«
»Csak a német él-hal érted,
Mentsd meg őt a cseh karomból.«

Megy rá száraz, gúnjos válasz:
»Még el én azt nem feledtem,
Hogy nem régen szövetségben
Engem martatok ti ketten;
Most csak rajta Hermann fajta,
Ste is üssed ő cseh Ziska!
Mert csak nézi, de nem érzi
Bajotokat

Magyar Miska.

Titán Laczi a koronában.

Petőfiak!
El Debreczenbe!
El a magyar nagy Sándor városába. A hol ő koplalt, ott fogunk mi jóllakni!

Van mégis nap az égen!
Fabius-Apolló! Csomót vetünk a 9 párka fonalára, melyet érzelmeink lobbanékony pozdorja-csomójából eresztenek, hogy szálaival beszöve lel-künket, dicsőségünket bele

fojtsák. De én, de ti, mint megannyi Gordiusok, ketté vágjuk ama nagy Sándor zengő vasával.
Kard és lant — ezek nyomában emelkedünk a Rubicon magasaiba. Felajazva kardunk idegeit, kiélesítve lantunkat: oda járunk Osokonainak csikóbőrrel bélelt kulacsához, melyből fakad a castiliai forrás.
És iszunk.
És eszünk.

És dalolunk.

Elzengem a Leda hattyudalát, hogy még az orpheum szirtje is meglódul bele, és hullatja könnyeit, mint hullatá Patroclus a kedvese, Matrocla sirján.

S már most, sanda irigység, leteperünk. Légy bár száz szemü mint Argirus, száz fejú mint a hydrokefalosz: mégis megeljük vigyorgó karodon az achillesi sarkot, melyet maszlagos nyiladdal vértéztél körül. Uj hurokat feszítek Pegazusomra, rátok hullatva hátrahagyott műveit s erősen megülve a hátát. Egy azon jászol elé terelem őt ama nagy Sándor Bukfalovával, mely dus babérban lelve abrakát, felfordította őt a lét hiánya s lefordította a Neugebauer Károly Mária.

Pauli, feszitgstoppte csibuk, kapucziner mit szér fil haut und zeksz hauzbrót!

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

— A bölcsész lehet »barát«, de »pajtás« soha.

— »Ideje már, hogy biztos életcél felé közeledjél« — írja az öregem. »Van bennem ambíció, az igaz,« — felelek — »de tudom méltatni a kezdet nehézségeit. Legrosszabb esetben nyitva clöttem a gazdai pálya; ha már *ispán* nem lehetek, tán csak válik majd belülem holmi szimpla *al-ispán*.«

— A bölcsész-szakál úgy tengődik, mintha ő is abbnálva volna 3 tál ételre 25 vasért.

— Uristen, ha az egyetemen minden »bejegyzett firma« ellen csődöt lehetne kérni: ugyan hány új bíróságot kellene rendszeresíteni a miniszternek?

— *Szerelmi-jogász kalendárium*. Rangfokozat a szerelemben. Ez is jogász találmány. 1—10-éig színész, énekesnő; 10—15-ig színi tanoda, zene akadémia, konzervatórium; 15—18-ig felsőbb lányiskola, növeldék, polgári iskola; 18—22-ig masamód, varrólány, kasszírő, trafikrájla; 22—25-ig gubernánt, sanszonett; 25—30 ig komornák, konyha-libuskák, szoba-cziczák. A felvonásközökben anstándig házi frájlak, mamák, kuzinkák és zivavik.

— Mielőtt hazautazom, oda pingálom Iczig uram portájára, hogy:

*Ha visszatérek boldogulva, Kohn,
Nem látsz már engem czéduláidon!*

— Hamis az a nézet, hogy a jogászok általában szel-sőbaliak. Hiszen rájuk nézve legnagyobb öröm a közösügy. Mert hát a közösügy folytán van Bécsben a delegáció s ilyenkor delegátus Guszti és Dezső professorok hetekig sem tartanak praelectiót.

— Én kivételesen csakugyan a függetlenségi politikát pártolom. De ez más. Én az elvek embere vagyok. Miattam praelegálhat Guszti, Dezső — én oda se nézek nekik.

Gyula gróf.

GYULA gróf ilyformán okoskodott

És félreapta

Szilaj-hetykén a kalapot:

»Eh, a ki adta!

Mire való a tárczá én nekem? —

Még meg se örökítem a nevem?

Okkupálok, — az lesz belőle.«

És úgy tett, a miként beszéle.

Gyula gróf később így okoskodott,

Csak hogy nem csapta

Ő félre most a kalapot:

»Hej, a ki adta!

Mégis kár volt az okkupáció,

Pokolba vész, lám, annyi millió.

Szörnyű deficit, — az lesz belőle.«

És úgy lett, a miként beszéle.

Gyula gróf ekkor így okoskodott

És félre csapta

Ismét hetykén a kalapot:

»Eh, a ki adta!

Ide vagy oda néhány milliom,

Egyre megy az már, — meg nem tagadom.

Nem tagadom! — az lesz belőle.«

És úgy tett, a miként beszéle.

Gyula gróf végre így okoskodott

S szemére csapta

Keservesen a kalapot:

»Hej, a ki adta!

Minden, de minden oly rosszúl megyen,

Jobb lesz nekem otthon Terebesen,

Haza megyek, — az lesz belőle.«

És úgy tesz, a miként beszéle.

Az osztrák államvasut szerződése.

— Módszertvány a „Neue Freie Presse” nyomán. —

OGY ne csak magyar részről, hanem mi is meg lehessünk a szerződéssel elégedve, a következő pontozatokat és rendkívüli engedményeket con-
dáljuk:

1. Magyarország önállóságának teljes elismerése történiék meg oly módon, hogy béreltessék Budapesten egy külön szoba, melyben a magyar főigazgatóság lakjék.

a) Ez a szoba három osztályu, mely három osztály padlójának három dészka-szálához lesz hozzá mérve. Minden deszkaszál egy-egy színét viseli a nemzeti trikólórnak.

b) A küszöbön portás gyanánt egy díszmagyarba öltöztetett juhász kutya mellett egy bécsi spitz legyen alkalmazva. A portásnak legyen szabad magyarul ugatni. A bécsi spitz, hogy a magyar aspirációknak megfeleljen, természetesen magyar nevet vált; p. o. Szimathfy vagy Spitzligethy.

c) Az ajtó homlokzatán aranyos ölnyi betűkkel e felirás ragyogjon: »cs. K. osztrák-MAGYAR ÖNÁLLÓ NEMZETI VASUTI TÁRSASÁG.«

2. Az igazgatóság hivatali személyzete áll a következő egyénekből:

Főfőigazgató	Főfelügyelő
Vezérigazgató	Alfelügyelő
Főigazgató	Felügyelő
1-ső aligazgató	Vezértitkár
2-od aligazgató	Főtítkár
Aligazgató	Altítkár
Igazgató	Titkár

Azt hisszük, hogy 14 hivatalnok elégséges. Ez a szám kettése lévén a 7-nek, gyöngéd reminiscencia a 7 vezérre; mivel 7 vezér elég volt arra, hogy a magyaroknak meghódítsa Transzljajtániát, kétségkivül igazgatóságuk személyzetére a 14 kifutandja, annál inkább, mert:

3. Hatáskörük nem lesz. Ne találjon azonban senkisében elnyomási szándékot. A magyar nemzet jellemének minden mélyebb ismerője egyetért abban, hogy e nemzet kiválóbb erényei közé tartozik a minél kevesebb dologgal összekötött minél nagyobb fizetés iránti ellenállhatatlan vonzadalom. Csakis e hajlammal kívánunk a hatáskör elvonásával eleget tenni.

4. Megengedjük, hogy a vonatvezetők a »mehet!« indító szót ne csak Magyarország határában belül, hanem osztrák területen és Dévény-Ujfalutól Bécsig használhassák.

5. Ha a magyar kormány nincs a vasuti személyzet egyenruhájával megelégedve, nem ellenezzük, hogy még több sujtás varrattassék rá. Akár belül is.

6. Hogy a mozdonyok is a dualizmus elvét vallják, a társulat összes mozdonyai újra megkereszteltetnek és fele részben magyar hősök nevét viselhetik p. Zrinyi, Verhovay, Hunyadi, Perlaky, Kossuth, Prém, Deák, Posner, Andrássy, Ordódy, Hieronimy, stb.

7. Az állami egyensúly tökéletes helyreállítása céljából megengedjük, hogy az érsek-ujvári cigánybanda a bécsi Staatsbahn indóházában játszassék és tányérozhasson.

8. A központi igazgatóság Bécsben marad.

LISZT BUDAPESTEN.

Reggel 9 órakor.

[Reggel 9 óra 25 perczkor.]

A hivek. Hozsánna, Mester! Isten hozott! A haza örömlázban ég!

L-t F—cz. Bon jour, Kinderchen! Nun ich mich hier schon genug lange aufgehalten —

— so reise ich wieder ab. Adieu, Kinderchen! Grüsst mir die edle Nation!

A hivek. Halleluja, Mester! Isten veled! A haza bükönnyekben uszik!

Krajekhuber Tóbiás

preschpurgi háziurnak okoskodásai.

Czu tumm!

A mótyor fevározsz, a Pudibest, ami mintenpe szeredi ellejárni: ében asztat maradtá udolljára a demansdracziann a Schullverein ellen.

Kondollta, hoty i fokja peteni asz ajdo.

Ja, hasztesz nit xégen!

Hálo isdenek, a herr von

Diszer Gallmann exlencz és a herr von Daisz, kénigliche rád hochgepurn, mekdildottág. Beaszte, hoty a mótyor ujszágok asztat uaditanag: heles! heles! Hiszen nindzsen a Pudibestba nemed! Eszted merneg montani, ahun

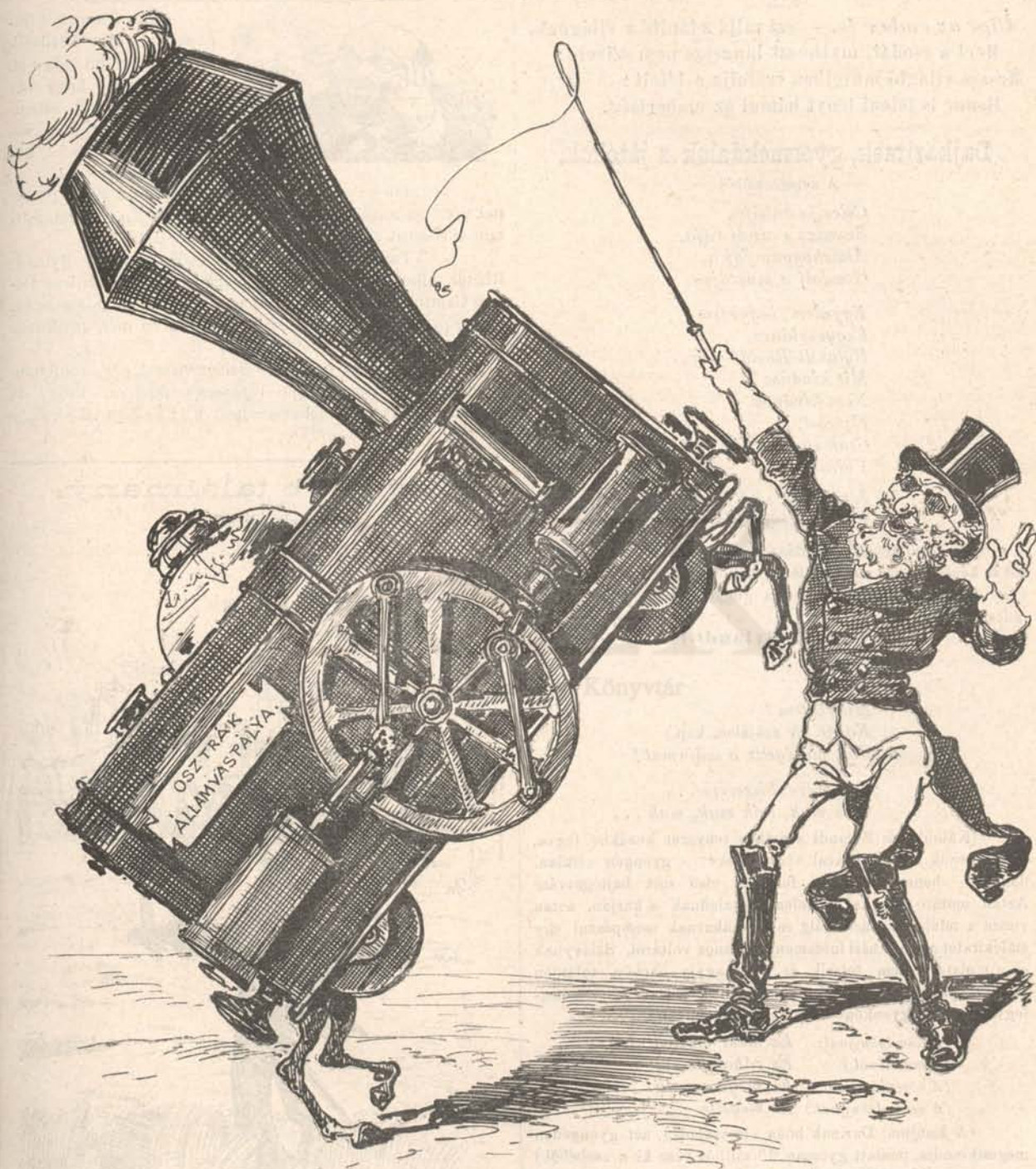
lagik ety herr baran: von Kochmeister, ety herr von prider Fux és gillenessen a herr v. Steinacker a debadirder, ami mind indim brodektek, xinunxknozsz és porád én hozszám.

De ha fan is erem negunk a Pudibestull, anál natyop gesserisik muszájn dabaszdalni a sajad étezz szile fározsz, a Preschpurgdull, ami már a refaladzian itepe geszde asz else andiszemida moszkalom. Ikasz, hoty nem sikerulid, de megmentettung asz elf. Merd a hexdi, asz a brinczipp!

És mosd gell negunk mekérni asztad a skantáll, hoty egy sidó, a Dux, a git ittend engedtung sziledni és Pudibestba hatytung mekhallni: hoty ety üllen litradur sidónag pelle teszneg a szülledés hászápa ety gédápla és a Dollti varein, a Gifalluti varein dardanag neki deglamadziann! Szébnadziann, ha ety üllen federnjud negik ety melto tártý!

P. p.!

MAGYAR CIRCUS.

T-a K-u. Ezt próbálja meg csinálni Renz!*)

*) Hja! Amit meg nem teszi a Renz, aztat véghez visz a concurenz.

S. S.

szelzóf a 3 dab otez bul!

Darwin.

Állat az ember is, — ezt vallás tanítá a világnak,
Mert a csodát, mythoszt lángesze nem szivelé;
Messze világló műveiben czáfolja e tételt:
Benne is isteni lényt bámul az emberiség.

Dajkarimek, gyermekdalok s játékok.

— A delegációból. —

*Csicsija babája,
Szavazz s aludj rája,
Akárhogyan fáj a,
Gondolj a muszájra.*

*Egyedem, begyedem,
Fegyvertáncz,
Bylandt-Rheidt gróf
Mít kívánsz?
Nem kívánok
Egyebet,
Csak egy kis vég —
Vidéket.*

*Sétáljunk, sétáljunk Boszniába,
Lecsücsüljünk, csücs!*

(Az első két sor mondása közben Kálnoky a delegátusokat kézen fogva, megsétáltatja őket. Egyszerre azt kiáltván, hogy »Csücs!« hirtelen le akarja guggoltatni, de bizony nem csücsültek le.)

(Éneki Bylandt.)

*Cziróka,
Míróka
Mít főztem?
Kását. (A szájához kap.)
Juj, megégette a szájamat!*

*Bízserére, bízserére...
Csik mak, csik mak, mak...*

(Kálnoky és Bylandt a Szláv tenyerét kezükbe fogva, másik kezük mutató ujjával »bízserélnek« — gyengén csiklan. danak — benne, ezalatt a fentebbi első sort hajtogatván. Aztán mutató ujjokkal hirtelen felszaladnak a karján, aztán vissza a miniszteri tárczájuk és belé akarnak csempészni egy emlékiratot a granicsári intézmény hasznos voltáról. Szlávynak ez a mulatság nem tetszik és ott hagyja őket a tulajdon faképekükéknél. — Kálnoky a Suttymberky Dárius kezét megfogván, ujjait egyenként morsolgatja, mondván:)

*(A hüvelykujjánál) Ez ment occupálni.
(A mutatónál.) Ez ráhagyta.
(A középső ujjánál.) Ez megszavazta.
(A nevéndékujjánál.) Ez megette.*

(A kisujjánál Darinak hóna alá szaladva, azt gyöngéden megcsiklandja, mialatt gyorsan 23 milliót vesz ki a zsebéből.)

Piczi Darinak semmi sem marad.

(Nagy csalódással veszi észre, hogy két millió még benne rekedt a Dari zsebében. Dari nevet. Kálnoky nem.)

Börzeviczy W. M. élcei.

— Még Bécsnek is imponáltam! Azt kérdezik tőlem, hogy mi baja a N. Fr. Pressének, hogy ugy lármáz az osztrák állampálya-szerződés végett? Mondok: »Sie hat Koppweh! (Aj weh!)

— Zsidó —, pardon!... izraelita létemre Szent Péternek éreztem magamat a közös szavazás alatt. Én is megtagadtam akrisztust. (Tout ce qu'il y a de plus nebbich!)

— »Tudod-é, hogy miképen sóhajtott föl Bylandt Rheidt, mikor a 2.700.000 frtot megtagadtuk?« kérdem Baross Gabitól. Ő persze nem tudta. »Hát így,« mondtam neki: »sokat próbáltam én már földi életemben, de még egy közös ülés sem került ennyimbe.« (Feun!)

— »Mít szólsz barátom? Szláv visszalép!« szólit meg egydelegatus társam. »Szia barátom,« felelem, »hogy is maradna? Csak nem mehet a végső határörvidékig!« (Grünlischer Ausverkauf!)

Legujabb találmány.

(Párbaj-ijesztő.)

Tenyész-marha kiállítás.

M. P. gazda ezért a liliputi bikaért méltán várhatja a nagy medáliát. A jövő héten már a legkövérebb sertés mellett lesz látható a Sugáruton.

A granicsár.

— Myilt levél Falk Miksához. —

Szerkesztő ur!

Mi ön?

Czivilista.

Mit ért a czivilista katonai ügyekhez?

Semmit.

Hogy mer tehát felszólalni a legremekebb eszme ellen?

Boszniából végvidéket csinálni: nagyszerű gondolat!

Önnek nem tetszik?

Sajnálom!

Azért mégis meglesz.

Meg kell lennie.

Granicsár, janicsár. Amióta oda a janicsár, oda vagyok én.

Mert granicsár kell nekem.

Kell nekünk.

Csak volna 50,000 granicsárom, majd nem merének az urak két milliót törölgetni ami budgetünkéből.

Azért kell a granicsár.

Verstanden?

Es most — halb links! Mars!

Irjon az úr — de ne raissonirozzon.

Ezt mi nem türjük.

Báró Haudegenfeld-Donnerschwert
Generalmajor in Pension.

TUDOMÁNY

Darwin.

— Nekrológ a »Magyar Állam«-ből. —

Z EMBERISÉG egyik legmakacsabb és legveszedelmesebb ellensége mult ki az imént Angliában, ahová a bölcs természet internálta. Már 1809-ben megszületett, tehát legzsengőbb korában tette meg élete legfontosabb lépését és nagyon kétséges, vajon előre meggondolta-e ennek következményeit. A cambriidgei egyetemet látogatta s a világegyetemet nézegette, ugy, hogy amit ott tanult, azt itt megint elfelejtette. 1831-től 1835-ig körülutazta a földtekét, mint a hold szokta, s ez által holdkóros eszméinek bizonyítékát adta. Tehetetlenségének legjobb jele, hogy ezután 24 évig mit sem adott ki, ugy, hogy az angol könyvpiacson csak ismeretlenséget aratott. 1859-ben »a fajok keletkezéséről« című munkájában a fajtalanság eszményét igyekezett megközelíteni. Ezután behozta a »létért való küzdelmet«, melyet ő előtte nem ismertek, s ezáltal az összes emberiség létét fölöttébb küzdelmessé tette. De még evvel sem érte be, hanem az ember eredetét is majomra vezette vissza, ami gyávaság, mert az élőkől félvén, azoknak őseit szidta majmoknak. Könyvet irt a húsevő növényekről s ezáltal az emberiség végképeni elpusztulását hozta szőnyegre, mert azon növények közt, melyek Darwin könyvét olvassák, azt a vágyat ébreszté föl, hogy az őket fölfaló állatokat s utóbb embereket viszont fölfalják ők is, mely esetben a sokkal szaporább növényvilág mindenestre győzni fog. Nem különben az állatok arczkifejzéséről is irt munkát, bebizonyítván, hogy az igazán emberi érzelmek az állatoknál, az igazán állatiak pedig az embernél fordulnak elő. Végre, midőn már halálát érezte, hogy a föld férgeit saját személye iránt könyörtületességre bírja, nagy könyvet irt a földkéregben turkáló férgekről, melyekben a világ legnagyobb jótévedőit hirdette ki s nevezetesen a gilisztát emelte arra a trónra, melyről egy évtized előtt az embert lekergette. Ily alacsony törekvéseinek teljesen megfelelt magánélete is. A köszívű ember »Wedgwood« leányt birt nőül.

Akik a haladás egyik apostolának hirdették őt, nem kevésbé fognak megütközni ama körülmény fölött, hogy csiga módjára, a saját házában lakott. Mőd nélkül rettegven a rendőrségtől, soha senkivel össze nem vezett. Hirhedetté vált nevét ártatlan fiaira is ráruházta, akik az ily nevet még semmi gonoszság által meg nem érdemelték, s evvel bebizonyította, hogy még saját gyermekeihez sincsen jó szívvél. Hogy mindig roszelelkű volt, azt legjobban halála bizonyítja, mely szivbaj által történt. Mint hitel-s forrásból értesülünk, a pokolban Darwin számára külön Siemens-féle kályhát állítottak föl, mely egészen új rendszerű fűtéssel bír és 475 fok hőséget bír kifejtetni.

Pater Nixnucius Bacaphantus
természet-titkár.

Rigmus.

— Éneklé Bylandt-Rheidt gróf. —

VÉGIG mentem közös delegáczió,
Elvesztettem, elvesztettem
Elvesztettem két gyönyörű millióm.
Közös ülést, közös ülést nem bánom,
De azt a két milliómat, milliómat —
Isten ugyse sajnálom.

Apró hírek.

△ Hyeronimi letepervén az osztrák államvasuttal való egyezmény ellenzőit, bebizonyítá, hogy ő kitűnő birokra.

* * *

○ Erényi Irányi Dániel tegnap egy adag borjú-czombot rendelt a »Holzwarth«-ban. Megkapja. »Pinczér!« kiáltja, kétségbeesetten hunyva be szemét, az erényhős — »vigye rögtön vissza és paniroztassa be ezt a czombot! Hiszen az istenért, ez meztelen! Gondolja meg szerencsétlen, — hátha üsző volt ez a borjú?!«

Tönődések.

(Seiffensteiner Solomentul.)

— Forcsa ország az a Bosznia! A herr fűn Szlávyunak a portfölje lette tüle oljan nehéz, a mienk meg lette tüle oljan könnyő.

— Hoidha minden arszágnak vannak oljan zsidók mint a milyen megérdemel: akkor a Moszkatország bizemosan nem érdemelte job zsidókat. De osztot nem hiszek, hoid szegén moszka zsidók megérdemelték oljan komisz nézient.

— Ha gundulkozok rajta, mitől van Oroszországba az a zsidó öldözés, aztat kel hinne, hoid a nihil-izmos származza magát a semi-tábul.

— Soha sem nem hittem valna, hoid az a Szász Károl nadságos oraság ledjen oljan gewaltige antiszemit. A „Herodesz“ szomoró játékba, amit látam tüle, épen 9 zsidót öli meg.

— Hadőjdminiszter akarta hoszonhárom million, delegacion csok hoszonegy. Természetes, hoid a delegacion nyerte 21-gyel, és miniszter lette 23-mal focs.

— Kölömben van enél is ögy, mint mindenik játéknál. Itt is nyeri csok o bonkáros.

— Hoidne jöztönk volna kütözs szovozásnál, mikor érzi egész arszág, hoid tovább már nem jözzük?

— Látszik, milen igaz, hoid hollgotás aran. Csok ed néma ölés és megspórolják két million. Nem volna jó, ha nálunk is arszágjülés tartana egész esztendőbe sopa néma ölést?

Helyreigazitás.

Tisztelt szerkesztő ur!

Kétszer esvén meg rajtam a B. Jankóban, hogy ösém-mel, Gyulával, összetévesztenek: ezennel kérem, vegyen szíves tudomást róla, hogy én nem Pártos az építész vagyok, hanem — hivatkozással a Hentzy-monumentum ellen irányzott hazafias működésemmre — Pártos a romboldász. Kár, hogy döntő érveim akkor meddők maradtak. Reményilem azonban, hogy a felsőház reformja körül meg fognak fiadzani. Jam sat prata biberunt vel libere.

Melyek után maradtam stb.

Pártos Béla

ismeretes honne- és szobor döntő.

KATHEDRAI BÖLCSESEGEK.

— A ballada nem egyéb, mint lyrába fojtott drámai mozgékonyosság.

— Ime látják, e költeményben egy hézag van; e hézag a költemény legszebb része.

— Midőn Berzsényi Keszthelyre megérkezett, Fesztetics gróf, mint az akkori irodalmi kör-elnöke, levett fővel ment elébe.

— A gyűlölködés keresztény és zsidók közt még Krisztus születése előtt sem volt oly heves, mint most.

— Ha én ültetek egy fát és azt ezer évig nem bánatom, akkor az a fa ezer évig fog ugyanazon a helyen maradni.

Az új régi nap.

D—i L—s. Hurrah! Le soleil d'Austerlitz!...

SPORT.

— That poor Emilia. —

Ce jeudi.

Kricsi dear,
Fekete könnyekbe márrtom tollámát és monoklim sötét, gyászkeretben szomorrkodik. A kálá pom in floribus és egész sporti negédem z'samm g'shnappt. A hálál hállálíj zsong fülemben. Egad, what a dreary rhyme!... Kong-bong! Hong-kong! Ez az itinéraire funéraire lélekhárrángjá.

Dearest Kricsi! Ez egy nekrolog ákárná lenni. The log of a necro!... Hállottád? Olvástád? Emiliá Loisset! She is dead. Meghált... Emiliá nincs, de volt. Été. Cirque d'été.

Ah, miért is hágytá el á Rrenz-szerető életet, hogy Frránconiábá menjen Frránconihoz? By Castor

and Pollák, never! Áb, hánszorr hállottuk örrjöngeni, hárrsogni ezt á nevet: »Loisset«! Most csak egy bús viszzhang, egy »Écho de Párris« ismétli utoljára: »Ló—assez!«

Oh sorrs! Egy Emiliót egy Emiliáért!... De á vák Georges nem válaszol. Elrágádtá az elrágádót. Az á kántárr, a melylyel életében gyeplyözte á szíveket: elszakádt. De mit érr á bús ének — cantare a cantárról?

Hánszor mondtottam neki: ne használjon ostorr, mernt ávvál az ostorrál fogjá magát ágyoulóni. Mernt az az ostorr egy Átillá volt; istennő ostorrá. Egy hippopotámo-saurrus is tűzbe jött volná tőle s á haute caracole-rrá lendült volná. Bokrrétás lovárrnő bokrrros lovon; ebből á duplá bokorrból ki ugráttá volná ki á nyulát, mely sohá sem volt benne? De hát supéieurült-ség volt volná olyát kívánni, hogy ő lórrá ne üljön. Ló-hátátlánság, ... lehetetlenség!

Képzeld csak, Kricserrl: »J'y pense« volt á ló neve. Von »El-Buccaneer«, aus der »Da legst di nieder.« Mily Stammbaum! What a pedigere! (Podágránák is beillenék.) J'y pense! Je le crois bien, que j'y pense. Miérrt ült föl épen erre? Bizonyosán Vielliebchent evett válámi Philippchennel. Oh non, non, non, non! Jamais! Jamaica! Ó errényes volt mint az errény, tugendhaft mint á Tugend, vertueuse mint á vertu, virtuous mint á virtue! Arnyék nem esett rra sohá, még éjjel sem, á mikorr nem süt á náp. Corps d'un corps, há ezt sejtettem volná! Nom d'un nom, directe Párrisbá utázom s lelövöm ázt á pejlovát... mit? pfujlovát, ázt á hippodrromedárrt, ázt á... ázt á... ázt á négy máncsút, áki együtt egy kinézerr!

De mit hásznál az én szomorrkodácsolásom. Dead is dead. Á hálál is egy ábrroncs s az élet egy árrkus selyempápirros rrajtá; ezen mindenkinek kerresztül kell ugráni. Bukj el, véged ván. Ne bukj el, még végebbed ván. Ecco! That is the phylosophy of life! Viola la vie de la mort! Mort de ma vie!

Aztán, á mi á legkeserrvesebb, — még csak ázt se lehet rra mondáni, hogy requiescat in pace, mert ő sohásem lovágolt in pace, hánem mindig in galop!

Bánátombán ezt á panegiroflét ültettem á sirrjárrá:

Szép és errényes volt e kis leány,
A szeme tüzés, árcczá halovány,
Derreká kárresú, terrmete deli —
Csák szíve nem volt szerrelemteli.

Ó kis pucelle, fehérr Emiliá!
Kárr volt ilyen korrán meghálníá,
S még csak áz sem vigászátál nágyon,
Hogy egy telivérr nyomtá őt ágyon.

Sur ce, dearest Kricsi, good bye and believe me for ever yours trauerly

W. Monoklész.

A „Borsszem Jankó“ tárczája.

Párisi levél.

OLFF Albert nem jó Budapestre.

Egy óra előtt tudtam meg, hogy nem mehet.
Dindon-Truffé herczegnő estélyén voltam.

Wilson asszonnyal, Grévy elnök leányával, egy csésze kitünő théa mellett magyar zenéről csevegtünk, midőn hozzánk lép a spanyol nagykövet Don Sos-Perez de los Mata-Fuegos.

— Ah barátom, mondja, keresik önt. A Cercle de Galbe-ből jövök, ce pauvre Wolff Albert tüvé teszi a várost ön miatt. Beszélni óhajt önnel.

— Madame, fordulok Wilson asszonyhoz, szánjon engemet. Az udvariasság zsarnok törvénye arra kényszerít, hogy kiszakítsam magamat társalgásának búbája alól.

— Faites toujours. Menjen barátom! feleli ő.

— Engedje meg Coffrefort ur, mondja Mr. Wilson (a Grévy veje), hogy kocsimat fölajánljam.

Számos kézcsoók, számtalan kézcsoítás és a társaság végtelen sajnálalkozása, a kis Champignon grófnő gyengéd tekintete által kísérve, eltávoztam.

Albert Wolff még ott várt a Cercle de Galbe-ban.

— Barátom, mondá könnyezve, nem mehettek el önkhöz. Ne kutassa az okát — egy végtelenül fontos ügy, melynél szív és becsület egyaránt érdekelve van, Párisban tartóztat. De legyen ön a közbenjáró köztem és a lovagias magyar nemzet között. Fejezze ki bűnbánatomat az elkövetett baklövésért. Félrevezettek. Csak annyit mondok, hogy Bismarck keze volt a dologban. De jóvá teszem. Egy tárczaczikket irok a Figaróba, melyben a magyar nemzetnek örök emléket állítok. Üdvözleteimet adja át, kérem, lá bas, à cette chère petite grande-nation.

Ezennel átszarmaztatom őket a nemzetnek.

Coffrefort.

Blau Kóbi az ügyvédnél.

Dakterlében! Most egy olan forcsa püröm van, melet nem lehet elveszíteni s ha kilenczven kilenczer fejire is áll a fülperes. Képzelve csak, mi történt? Thököly Pista (az előtt Gedalje Bimzenstein) bepürölt a lipútvárosi bíróság előtt. És miért? Azért, mert a honczvot az én fejemen eltürt egy ócska selmeczi pipát, hát még ü követel kártérítés fejibe 52 florint!

Dakterlében, maga nevet? Vosárnapi délotán nédjen öltönk a »Korona kávéházba« és poletizáltonk. Én, Thököly Pista, Hunyadi Berczi (azelőtt Menase Kraut-supp) és Vörösmarty Árpád (az előtt Lebele Krehn.)

Miről volt szó? Természetes a hoszon három millióról, mit követel a delegáczió. Übah! — mondom én juxból Thököly Pistának, mogának könnyő, mert valahány-szor mogának adót kell főzetni, maga mindig lefüzi a Czapáryt és — csüdöt mond. No, tübb sem kellett! Thököly mint edj döhös oroszlan felkapta pipáját és pöff! — ógy a fejemhez vágta, hogy jobban sem kültett. Annyi hólag legyen a nyelvén, a hány darabra türt az a pipa! »Thököly ór!« moga ezért nekem elégtételt fog adni! mondom én. »Micsoda elégtételt akar maga? Fűzesse meg a pipa árát és kvittek vadjonk,« mondja ü.

Dakterlében, mit szól maga ehhez a szemtelenséghez? De ez még nem elég! Tegnap kapom a keresetet, hogy a pipáért amit rajtam türt el, főzessek 52 florint. Nőtebéné, aztat mondja a keresetében, hogy az egy fekete tere szivott tajték pipa volt, holott én meg esköszöm rá és tiz tanót állithatok, hogy ez nem volt más, mint egy ordenáré semniczi pipa, melynek toczatja kerül legfőlebb 1 fl. 50 krba.

Dakterlében, mindenekelőtt emeljen kifogást a kompetenz elen! A verést a belvárosban kaptam, én a Terézvárosban lakok, hát hogy pürölhet ü a Lipold város előtt? A verés nem kereskedelmi ögylet, a pipát meg nem rendeltem, át nem vettem és így ha protikolált kereskedü is, könyvkivonat alapján nem pürölhet.

Dakterlében, maga előleget akar? Hát hol hallott ilyen paketel öjdben elülegrül. Öröljön, ha majd a kész kiadásokat nem fűzetem meg. Mogamat ajánlom, dakterlében!

FÜLETLEN GOMBOK.

Egy öreg káplán plebániát kért a pécsi püspöktől.

— No, most üresedésben van Szálka, mond a püspök, az jó lesz neked.

— De méltóságos uram! Nekem nem egy hitvány szálka, hanem nagy gerenda kell.

*

Ugyanezen verselő ref. espereshez (Somogyban,) a nyimi mester így folyamodott:

— Nyim ne legyen enyim. J u t remélem nekem jut.

Mire az esperes:

— Nyisson Nyimben kaput, kössön a lábára laput, J u t kendnek nem jut.

*

— Mit busulsz pajtás?

— Hagyd el! Meggyűlöltém az egész világot.

— Sose busulj; ígyunk rá egy pár liter egrit.

A pár liter berágása után:

— Hadd ölelem keblemre a félvilágot!

*

A paksi követválasztásnál néhány zsidópolgár 30 frtért adá el szavazatát. Valaki reájok szól:

Krisztust Judás 30 pénzen árulta el, s ti egy szavazatért egyenkint fizettetitek magatokat harmincz forintért.

— Hja, mikor a parasztok már három hónap isznak! Nekünk nem bor, hanem pénz kell.

Számtani föladványok.

Mennyibe kerül egy krivoscsiai katona — ha a delegáció kétszer hivatik egybe ?

Ha egy év alatt száz mázsa dynamitot fogyasztanak el — hány lélek vándorol Szibériába ?

Ha a nemzeti színházban csak hajadon ballerínák alkalmaztatnak — mennyi ideig tanulmányozta Podmaniczky báró a koránt ?

Ha Sedlmayer a Krisztus-képert 200.000 frankot adott — mennyivel több esze van neki mint volt Judásnak ?

Ha Zágrábban a fiúmei kérdés még egyszer napirendre kerül — mennyi idő alatt dagad fel az elnök arca ?

Ha Trieszt 200 mértföldnyire esnék Budapesttől — hány-szor volna Perotti rekedt egy évben ?

(Az „Ellenzék“ kolozsvári napilap márcz. 7-iki „Tárca“ rovatából, K. Jászai M. játéka.)

» ... Szemeinek ragyogása megvilágítja tanulmány-szerű arcát, melyen az érzelmek, szenvedélyek hullámoznak ... »

» ... gömbölyű járása méltóságátjeljes ... »

» ... bő jelmeze classicus redőkbe ránczosul ... »

— Adóügyi rescriptum. —

Az ott tartandó iratoknak ott tarthatása, és az ide nem érkezett kézbesítendő végzésnek kézbesíthetése végett tisztelettel visszavárólag visszazárazhatjuk a végzést.

— Szerelmes levél. —

Kedves aranyos.

Ne tessék haragunyni hogy il bátor vagyok levelem önhöz küldeni, azér főkérem hogy nem tetszik rosz néven venni, kedves aranyos: én má réguta oda jártam mulatnyi de önt nem vot szerencém latni de miér? mert nem vot oda haza de ha oda haza lett vona akkor bizonyosan lattam vona, es akkor minden esetre előbb lettem volna bator önhöz leveletem küldeni. Kedves aranyos még egyszer főkérem ne vegye rosz niven nekem hogy il bator vagyok vasárnap delután el megyek önhöz harom orakor legyen szives oda haza lenni, ha ugy érez a szive mind az enyim. Kedves aranyos többet nem tudok írni mer több nincs a szivemmel ezzel be csukom a levelem

Maradok alazatos szolgálja

V. E.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Conservatio. Sem észjárásra, sem hangra nincs eltalálva az, amelyet utánozni akar. — „Éji hősök.“ Műskép előadva mulatságos hír volna valamely napilapban. — **Szonáta.** A kis paródia mulatságos. Az ajánlatot szívesen fogadjuk. A hegedű szól-e még? — **Fogas.** Jól okoskodik. — **Klmz.** A Mokány Berci ressortjába vág bele. Majd ő segíti föl az uborkafára. — **F. D. Sajna,** a »B. J.« nem a szerkesztő tulajdona. Ám ez ne csüggesse. Hiszen azért gondoskodik az osztó igazság lum. naptárakról. A 1883-ra szóló »Csu tumm!« egyik oszlopát bírja önbene! — **Böngész.** Hiszen a hideg fürdőt is a lába ujjával kóstolja meg az ember. — **Mollináry baka.** Csakhogy, ha roszul is, ma gyorsul beszél az a tiszt! I g a z a is van-e? — erre feleljen a reglamá. — **G. E.** A levelet megküldték. — **Nemo.** Nihil. — **S. S.** A többi után, sorjában. — **P. G.** Csak hanyag írás; különben érthető. Semmi ok nevetni rajta.

A „Foncière“ pesti biztosító intézet ápr. 20-án tartotta évi közgyűlést Pejacevich Márk gróf elnökelete alatt. Az igazgatóság jelentése szerint a lefolyt évben az összes biztosítási ágakban örvendetes díjszaporodás mutatkozott a végeredmény kielőgítő volt, minthogy a veszteség- és nyereségszámla értelmében mutatózó többlet — a tulajyam-tartalékalap kamatoztatására járó összeg levonása után — 425,694 frt 52 kr-ra rug, mi a befizetett részvénytőke 8 1/2%-os kamatoztatásának felel meg. A tőzbiztosítási ágából a készpénzdíjbevétel volt 2.315,798 frt 21 kr., e szerint ezen ág az előző évi bevétellel szemben 429,827 frt 1 kr. bevétel-többletet eredményezett. Kiadás volt: visszabiztosítási díjakért fizetett 858,970 frt 19 krt, díjtartalék fejében 491,679 frt 46 krt, — mely az előbbi évhez képest 81,986 forint 71 krajczárral szaporodott, — és végre károk fejében 833,020 frt 87 kr, összeget. — A következő években esedékes díjak összege 2,990,245 frt 26 kr., tehát 1880. évvel szemben 479,321 frt 46 kr. növekedést mutat fel. Az életbiztosítási ág: benyújtott 5.275,646 frt tőkéről és 2439 frt 20 krnyi járadékról szóló 2946 db biztosítási ajánlat. Ezekből 4.434,696 frt tőke és 2439 frt 20 kr. járadék összegéről szóló 2540 ajánlat kötvénykiállítás által elintéztetett, 613,100 frt tőkéről szóló 388 ajánlat elutasított, a maradék fűgőben tartott. Halálesetek és egyéb okok folytán 1.968,985 frt tőke és 735 frt 20 kr. járadékösszeg levonván, a mult év végén biztosítási állomány 10.311,890 frt tőke és 2998 frt járadék összeget tett ki s így a szaporodás 2.456,711 frt tőke és 1704 frt járadékösszegre rugott. Ezen biztosítások díjtartaléka 1.368,104 forint 51 krajczár, mely e szerint 173,548 forint 65 kr. összeggel szaporodott. A jégbiztosítási ág: díjbevétele volt 605,649 forint 75 krajczár, tehát bevétel-többlet 84,409 forint 86 krajczár. A netto-kárösszeg 369,087 frt 37 krt tett ki, kevesebb a mult évinél 251,269 frt 68 krral. A szállítmány biztosítási ág: 238,717 frt 24 kr bevételt tüntet fel; 81,174 frt 42 krral többet mint a mult évben. Összegezve valamennyi biztosítási ágak üzleti eredményeit, a díjbevételek többlete 682,168 frt 42 kr volt, míg a díjtartalék 261,242 frt 51 kr összeggel szaporodott. A tulajyam a tartalékalap a 33,547 frt 95 krnyi kamatok hozzácsatolása után 872,246 frt 92 krra emelkedett. Az alapszabályszerű levonások után, mint tiszta nyereség a közgyűlés rendelkezésére áll 251,078 frt 28 kr, melyből az igazgatóság 250,000 arany forintot folyó évi esedékes szelvények beváltására, — egyenlő 5 százalékkal — 1078 frt 28 krt pedig új számlára átvinni javasol. A jelentés tudomásul vétetett, az igazgatóság indítványa a tisztajóvedelem hovaforrásait illetőleg, elfogadtatott s a felmentvény az igazgatóságnak és felügyelő bizottságnak megadott. A szelvények kifizetése 6.25 frankkal folyó év május 1-én kezdődik. A felügyelő bizottság tagjainul újból megválasztattak: Győryei Adolf, dr. Mandelló Károly, Prokesch Antal gr., Kunhalmi Rósa Lajos, Rosenraad Kornél, Wolf Károly. Ezzel a gyűlés véget ért.

